

[H. C. Hansen.]

vi vil ikke binde os til den. Jeg kunne naturligvis generelt sige, at vi ikke kan lide nogen af de foreslåede afgifter, og det ville være i overensstemmelse med sandheden. Men det er jo nok lidt svært at tage afstand fra det hele, når vi dog skal skaffe i nærheden af 300 mill. kr. — jeg tror, den højtærede indenrigsminister har meget større øvelse end jeg i så henseende. Jeg skal derfor indskrænke mig til at tilføje, at der er en del enkeltheder, som vi ønsker nærmere drøftet i udvalget, men som det ikke kan være hensigtsmæssigt at gøre til genstand for en langstrakt debat her i tinget, og skal derfor på mit partis vegne tilsige hurtig og velvillig behandling af lovforslagene.

Himmelstrup: Jeg forstod de indledende bemærkninger, som den ærede socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde i begyndelsen af sin tale, på den måde, at han ønskede at lægge den størst mulige afstand imellem det socialdemokratiske partis skattepolitik, som jo kom til udtryk i de forslag, den socialdemokratiske regering forelagde i august måned, og de forslag, vi har til behandling her i aften. Jeg synes, det er med urette, det ærede medlem gør et forsøg herpå. Det må dog være klart for enhver, at selve grundstammen i forslagene om den indirekte beskatning, vi har til behandling nu, i virkeligheden er de forslag, som forelå fra den tidligere regering den 8. august, med den forskel, at i august måned regnede man kun med, det var nødvendigt på denne måde, ved den indirekte beskatning, at inddrage ca. 200 mill. kr., medens man nu regner med — og utvivlsomt med tilslutning fra den ærede socialdemokratiske ordfører — et betydeligt større beløb. Derfor har finansministeren gjort rede både i forrige uge, da han fremsatte sine forslag om den direkte beskatning, og i dag, da han fremsatte disse forslag. Den højtærede finansminister har gjort rede for, at den valutamæssige udvikling i efterårsmånederne har været af en sådan beskaffenhed, at det vil være nødvendigt nu gennem indirekte beskatning at inddrage en større købekraft end den, man opererede med i august måned fra den tidligere regerings side.

Jeg finder ingen anledning til at komme ind på almindelige økonomiske og valutatiske betragtninger i forbindelse med behandlingen af de foreliggende forslag. Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til

at anstille betragtninger over de spørgsmål, som har været drøftet i det udvalg, der igen skal have disse forslag til behandling, således som det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde. Det hører efter min mening naturligt hjemme i næste uge, når vi får de direkte skatter til behandling; her forekommer det mig, at man nærmest skal se på de foreliggende forslag, der — om jeg må have lov at sige det på den måde — er af væsentlig teknisk karakter. Der er jo en række enkeltheder i de fire forslag; jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i alle disse enkeltheder, men vil kun, ligesom det ærede medlem hr. H. C. Hansen gjorde, gøre nogle bemærkninger til visse af dem.

Vi fra vor side er klar over, at enkelte af de forslag, som her foreligger, er meget hårde. Det gælder, både når det drejer sig om forhøjelse for de gamle skatteobjekters vedkommende, og når det drejer sig om inddragning af nye skatteobjekter. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i, at vi må se på enkelthederne i et udvalg. Vi fra vor side mener ikke, at der under denne udvalgsbehandling kan ventes væsentlige ændringer i de foreslåede skatter, men det bliver sikkert nødvendigt at foretage forskellige rokeringer med hensyn til disse skatters art og beløb, og til en sådan behandling af disse forslag er vi naturligvis villige.

Når en del af disse forslag er meget hårde, hænger det jo sammen med, at det område, vi her bevæger os på, er et gammelt skatteområde. Det kan ikke nægtes — deri har det ærede medlem hr. H. C. Hansen ret —, at tidligere finansministre også har gjort ture ind på de jagtmarker, der her er tale om. En tidligere finansminister, Niels Neergaard, var jo særdeles udmærket til at bevæge sig ind på disse områder, og også andre finansministre har damptrawlet dem, således at det i virkeligheden er meget svært både at finde nye skatteobjekter og at forhøje allerede bestående skatter.

Kommer man ud over det, man kunne kalde de klassiske skatteobjekter for den indirekte beskatning — det er naturligvis først og fremmest tobakken i alle dens former og spiritussen i alle dens former —, er vi på det rene med, at der vil kunne blive gjort indvendinger mod de stillede forslag, og også på mange områder berettigede indvendinger, men vi må holde os for øje, at vi befinder os i en nødsituation, hvor alle i virkeligheden er enige om, at der skal tilvejebringes et beløb, som skal anvendes på